

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 516 ★ כסלו תשע"ד

חלק ג

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

בעזהש"ת

קונטרס

דעת תורה השמר לך פענ

חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק: מכתבי פסק דין מכל גדולי ישראל על הפירצה הנוראה להפך סדר השחיטה בלונדון, ממה שמקובל אצלנו מדור דור, ואשר פירצה זו גרמה לכפות ידי השוחטים בשאר מדינות אירופא ובארץ ישראל, להנהיג לעבור על חמשה הלכות שחיטה שהם הלכה למשה מסיני

על הפירצה הנוראה להפך סדר השחיטה בלונדון, ממה שמקובל אצלנו מדור דור, ואשר פירצה זו גרמה לכפות ידי השוחטים בשאר מדינות אירופא ובארץ ישראל, להנהיג ג"כ השחיטה באופן שצריכים לעבור על חמשה הלכות שחיטה ח"ו, שהם הלכה למשה מסיני

אחרי גמר ספרי "אבן מקיר תזעק" חלק א' וספרי "זובחת כאשר צויתך" שהוא חלק ב' מספרי "אבן מקיר תזעק", הגיע לידי תכריך מכתבים מגדולי הרבנים, וממשרדים ממשלתיים, וממה שהופיע בעתונים בא"י ובחו"ל, אודות השחיטה באירופא.

המכתבים הללו משקפים נאמנה השתלשלות מערכת הריסת יסודי השחיטה הנהוגה בישראל מדור דור, ולהכבה לשחיטת נבילות ומריפות.

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הק' זי"ע

הק' שלום יודא גראם

רב דקהל "מגן שאול" ד"האלמין"

ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעיהו" "מכון להוראה בשחיתות ובדיקות" בעהמח"ס: אכילת בשר הלכה למעשה (בענין כשרות הבשר בארה"ב) גידולי יהודה (על הלכות ציצית). שו"ת זבחי צדק (הלכות שו"ב). מדריך לכשרות (מ"ח חלקים) מדריך לצניעות (ה"ח). מנחת יהודה (חומר איסור חלב עכו"ם ו"סימילאק"). מזוזת שלום (הלכות מזוזה ה"ח). נפש ישעי' (על כשרות המאכלים, י"ג חלקים). קדושת ישראל (הלכות יחוד). קובץ ספרים בעניני כשרות (מ"ב חלקים) קובץ ספרים על שחיטה וניקור (קיי"ח חלקים). שמירת המצות כהלכתן (כ"ג חלקים). ושאר ספרים.

ברוקלין נ"י ★ שנת תשנ"ח

ספר מספר 205 כמנין הר, רמז לחמשה ה' שחיטה שהם הלכה למשה מסיני

להצדיק את שמעון. בראותו כך, דחה את הוצאת הפסק ביום א' או שני ימים.

למחרתו ה' ראש חודש, וה' נוטל ידיו לסעודת ראש חודש עם אנשי שלומו, וה' לו בגד מיוחד (בעקישע) לצורך סעודת ראש חודש. וקודם שנטל ידיו לסעודת ראש חודש, לבש את האיצטלא דרבנן שהיתה מיוחדת לסעודה זו, ופתאום הרגיש שהבגד כבד מאוד, וקשה עליו ללבושו, והכניס ידו הקדושה לבית יד הבגד, וראה שמונח שם אוצר של שטרות כסף, ולא ידע מאין לו כסף זה.

כאשר עלתה על דעתו אולי הכניס בעל דין השני את הכסף לשם, קרא לו ושאלו אם הכניס כסף לבגדו, והשיב הן, ואמר אז הרה"ק מאפטא, דמכאן רואים גודל כח השוחד לעוור עיני חכמים, דאפילו אם אינו יודע כלל אודות השוחד, ואין כאן אפילו שוגג או אומר מותר, דהלא לא עלתה על דעתו כלל שמונח בבגדו

(ד) ובמקום אחר כתבתי בזה דוזה מ"ש הכתוב בפרשת שופטים צדק צדק תרדוף, דהקשו המפרשים בכפל הלשון צדק צדק תרדוף. אך להנ"ל הכוונה, דיש ענין של צדק במזיד, ויש צדק בשוגג, דלא די שלא יקבל הרב בידועין שוחד (שנאמר שם מקודם ולא תקח שוחד) אלא שצריך לרדוף ממש ולחפש בכל בגדיו אם נמצא שם איזה שוחד שנתן לו אחד מבעלי הדין, ואכמ"ל יותר בזה.

(ה) ואעתיק כאן רק בקיצור מה שכתבתי בספר אבן מקיר תזעק נגד המאכיל טריפות הרב יאקאב, וז"ל שם:

מה' מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ.

לפני כמה שבועות, בחודש מנחם-אב תשנ"ה נסעתי לאוסטרז'אליע לאסוף כסף להכנסת כלה בשליחותו של אחד מצדיקי הדור, והבטיח לי שאצליח בדרכי. ומובא בליקוטי תורה להאריז"ל, שהנסיעות שנוסעים הם זה רק לדוגמא: לעושר שחושב שנוסע בשביל העסקים שלו, ועני שחושב שנוסע בשביל לקבץ מעות, והאמת היא, שנוסע בשביל תיקון נשמתו, כמבואר בספרי בעל שם טוב עה"ת על הפ' ויסע אברם הלוח ונסוע הנגבה.

כמו"כ נסעתי לשם להפגש עם הנדיב הידוע הרב החסיד מוה"ר יוסף יצחק הכהן גוטניק שליט"א, שם בבית מדרשו מצאתי את הרב ר' עמרם אדרעי עם עוד רב גדול, הרב משה נחשוני, העומד בראש מחלקת הכשרות של הרבנות הראשית בא"י, וסיפרו לי מה שעומד קעת על הפרק בענין שרוצים להביא לא"י הבשר ששוחטים שם באוסטרז'אליע, אבל הבע"י היא, שאחר השחיטה יורים בראש של הבהמה, ובאו לראות איך זה קורה וכו'. ודברתי אתם שעה וחצי, ובקשו ממני, שהם רוצים להפגש אתי בא"י (מפני שמהרו לנסוע לשדה התעופה לחזור לאה"ק), ולדבר אתם באריכות בעניני שחיטה העומדים על הפרק.

עוד ספרו לי אודות הלחץ הגדול שיש להם משני רבנים וקצבים ביחד מב' בתי שחיטה הגדולים וויינשטאק וחימאביטש בחו"ל שרוצים להכניס הבשר טריפה שלהם שנשחט ע"י ה"פען באקס" ונאסר ע"י גדולי ישראל והרבנים הראשיים בא"י והרבנים בחו"ל, ואמרו לנו שאם לא נסכים להתיר להכניס הבשר הטרף שלהם, אז ננהג עם הרבנים [הציונים] בא"י, כמו שנוהגים היום שוירים באקדח בראש של הבהמה וכן הורגים אותם, כ"כ ננהג עם הרבנים שיוורו עליהם "באקדח הערכאות" במדינת ישראל, ובהערכאות במדינת ישראל בוודאי יצליחו, כי בערכאות הצליחו ג"כ למכור החזיר בא"י וחזיר הוא רק לאו, ובוודאי שיסכימו להכניס נוסט חלב ודם בהכשירים של רע-בני אמעריקא, ובפרט שיאמרו שנותנים להם הרבה כסף, וכו'.

וכאשר ביקרתי קעת באה"ק, סדרו אסיפת רבנים בירושלים

כסף כזה שנתן בתוכו בעל דין השני, מ"מ יכול לעוור עיני חכמים שלא לראות את האמת, נגד מה שנתברר לו בתחילה מכל הפוסקים ראשונים ואחרונים שהלכה כבעל דין הראשון, ע"כ תוכן הסיפור ד'.

✠ ✠

כשהייתי באוסטרליי פגשתי כמה רבנים נכבדים מא"י, ובקשו ממנו לברר כל ענין השחיטה עם הבאקס ופען, כי קבלו מכתב מאת אחד הנקרא הרב יאקאב, והוא אומר שכל הרבנים מכל העולם מסכימים עם השחיטה הזאת ולכן מבקשים שאברר להם הכל אשר לכלי. [ראה בהערה], לכן התחלתי לכתוב הספרים בענין הנ"ל, ולגודל הנחיצות הדפסתי תיכף ומיד אחר שגמרתי אותו כל ספר הנוגע לכשרות השחיטה בלונדון כדי להציל מה שאפשר להציל, ומה גם מפני שאחד מתנאי המצוה הוא "מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה", וראה באריכות בספר אבן מקיר תזעק,

עיה"ק, ודברתי אתם, ודרשתי שם בעניני כשרות בכלל, ושחיטה ובדיקות וניקור בפרט.

כאשר דברתי עם הרבנים הנ"ל, תיארתי להם את המצב באמעריקע, איך שהרבנים משוחזדים הם מסוחריו הבשר ובכלל מסוחריו מזון הנקרא "כשר", ומשלמים לרבנים אלו לכה"פ מיליאן דאלאר בשנה, וכ"ש כשהם שותפים בחנות או בבית ייצור המזון, אז רוחם עולה פי כמה למעלה מזה. ואעתיק קצת מתשובתי כדי שידע הקורא קצת מה שכתבתי שם.

בס"ד. אור ליום ו' לסדר כי תבא שנת תשנ"ד לפ"ק.

פה לוד, ארץ-הקודש במטוס (עראפלאן).

אל כבוד ידידי הרה"ג רבי משה נחשוני, העומד בראש הכשרות באה"ק,

והרה"ג מוה"ר ראבינאוויץ, והרה"ג רבי עמרם אדרעי שליט"א

א. - אודות בקשתכם הנכונה לברר בענין השחיטה ששוחטים בארצה"ב על ידי מכונה הנקראת "פען", ובשחיטה תלוי, ובכלל כשרות השחיטה בארצה"ב, אם היא כשירה למהדרין, או שעת הדחק והפסד מרובה, או בדיעבד, או צורך גדול, ובעל נפש לא יאכל ממנו.

ב. - היות וקיבלנו קונטרס משו"ב הנקרא י. א. יאקאב, שהוא שו"ב בבית השחיטה של חיימאביץ הנקרא אינטערנענשאנאל גלאט כשר, והוא עומד תחת השגחתו של הרה"ג פוסק הדור מוהר"ר משה שטערן (שליט"א), אבד"ק דעברעצין, והשו"ב הנ"ל מתיר את ה"פען" בזה שסומך עצמו על רבנים גדולים שכבר שבקו לן חיים, ורבנים שהם עוד חיים וקיימים וכו', ועל כל אחד כותב שהוא בעצמו ביקר בבית השחיטה וסמך ידו עליהם. ועל הגה"ק מסאטמאר זצ"ל כתב ג"כ לראי' שהנהיג שחיטה נפרדת של קהילת סאטמאר, והי' לו צוות שוחטים, ועל שולחנו הק' בסאטמאר הי' הבשר ששחטו כנ"ל. ועל כל רב ומורה מביא גדלותו והשי' מומחה גדול בשחיטה. ועל כל אחד כותב שהוא רב גדול פה ושם וידידו רב לו בשחיטה וכו'. וכל השו"ב"ם שמביא ומכיר היו שו"ב"ם מלפנים באירופה, וכל השו"ב"ם היראים שדיבר אתם, כולם הפליאו לומר שהשחיטה ב"פען" היא יותר טוב ממה שהי' באירופה.

ג. - ואנחנו הרבנים מא"י איננו מסכימים לע"ע להתיר ה"פען" הנ"ל, אבל יש לנו לחץ גדול מהרבנים והסוחרים הנ"ל, עד כדי כך, שאמרו לנו, שאם לא ניקח מהשחיטה הזאת, יפנו לערכאות במדינת ישראל וכו', וכך בוודאי יצליחו.

ד. - ג"כ בקשו חוות דעת בענין ה"מנהג" (אותיות "גהנ"ם") שיש בכמה מקומות, ובפרט באוסטרז'אליע, שתיכף אחר השחיטה יורים באקדח בראש של הבהמה וכו'.

ה. - ראה עוד שם בספרי אבן מקיר תזעק נגד קונטרס "המתיר אסורים", עיי"ש.

ובספר זבחת כאשר צויתך ח"ב מספר אבן מקיר תזעק, (והספר הזה הוא ח"ג, מס' אבן מקיר תזעק).

סדנא דארעא חד הוא

ואעתיק קצת ממה שכתב בשו"ת דברי חיים, ובשו"ת חתם סופר, ובספר טיול בפרדס.

וז"ל שו"ת דברי חיים (יור"ד ח"א סימן ז'): "שעל ידי השוחטים קלים יצאו מדינות שלימות מדת ישראל ואבד זכרם".

ושם בשו"ת דברי חיים (יורה דעה ח"א סימן ו) כתב וזה לשונו: "ועיני ראו כמה יראי השם לומדי תורה שהיו אצל צדיקים, ולאחר שנתחנכו באומנות הלזו נהפכו לאיש אחר אשר אם לא ראיתי בעיני לא האמנתי", עכ"ל.

ומן החתם סופר זי"ע כתב בשו"ת חת"ס או"ח סימן ר"ה, כי המלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים שוחטים וסופרים, עיין שם. (וכעין זה בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא, ד"ה והעולה).

ועיין בספר טיול בפרדס להגה"צ משאמלוי זצ"ל ה"ל, שכתב בחלק א' (מערכת שחיטה) כי כח הציונות נתהוה גם ע"י השוחטים הקלים ובשר תמא שנתפסו שלומי אמוני ישראל, עיי"ש.

ר' נתן אדלער זל"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע החותם של הסטרא אחרא השורה על השוביים הפסולים בסוד על חרבך תחי

וזה לשונו של הגה"צ מוה"ר עקיבא יוסף שלעזינגער זצ"ל בעהמח"ס לב העברי כותב וז"ל שם: הגהצה"ק ר' נתן אדלער זל"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע

החותם של הסטרא אחרא השורה על השוביים הפסולים בסוד על חרבך תחי' וכו', ואלמלא השיג כל רצונו ה' בא משיחי צדקיני, אך הס"מ העמיד עליו רודפים קצבים, והוצרך לברוח מפפ"ד, ותלמידו החתם סופר רץ אחריו כמה פרסאות וכו' עכ"ל. (הובא בספר משכיל אל דל להגה"ק מוה"ר הלל מקאלמיי זי"ע, עיין שם באריכות).

השוחטים הפכו להיות כמו מכונות

ז. השוחטים צריכים לדעת שהם עוסקים במלאכת קודש וצריכים לרעוד שחלילה לא יצא ממשול מתחת דם, ולא להאכיל מאכלות טריפות לישראל אפי' בשוגג, שהוא חטא ועון פלילי, ובעוה"ר השוחטים הפכו להיות כמו מכונות, ועובדים על פי ציוויו של הבעל הבית, הוא מאבד את ההרגש ועוסק בעבודת הקודש, הם הופכים לפועלים פשוטים המשועבדים בגוף ונפש לבעל השור הבעל הבית, הוא זה המחלק הוראות עבודה, ובמשך הזמן השוחט הופך להיות כל כך מורגל בקלקולים עד שהוא עושה זאת בלב שלם ובנפש חפצה, אין מכריחים אותו לעשות זאת, הוא מחפש להרויח כמה דולר נוספים.

השוחט הופך להיות מכונה, אחרת פרנסתו בסכנה

ח. השוחט הופך להיות מכונה כנ"ל, הוא חייב להוציא מתחת ידו כמות גדולה, ואם לא יספיק, פרנסתו חלילה מוטלת בסכנה, כי בעל הבית מאיים עליו שיאבד את מקור מחייתו, ולכן עושה השוחט כל מאמץ להספיק יותר.

וישחטו שיתחייבו שונאיהם של ישראל כליה (יומא עה:). על שבקשו לאכול בשר תאווה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו.

אוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה, שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהי' מיתתם בכלל נבילה וטריפה, לכלב הוא הקליפה רחמנא ליצלן תשליך אותם ומוכרח להיות מגולגל בכלב, ע"כ ישימו אל לבם עונש גדול הרע הזה ויחשבו שכרם כנגד העבירה ולראות שתמיד יהי' יראתו ית' על פניהם, ומה' ומישראל יהי' ג"כ נקיים (במדבר לב-כב), ולהראות סכינים לחכמים שבדורם לפני השחיטה (חולין יח. ובראשונים וטוש"ע סי' י"ח סי"ז ובהגה), ואח"כ בכל שבוע ושבוע ואז תבא עליהם ברכת טוב ויזכו לרב טוב הצפון ליראיו.

ועכשיו ת"ל שמענו שבכמה קהלות קדושות במדינת אשכנז העמידו כשרים ונאמנים בשעת שחיטה כדי לבדוק תיכף אחר השחיטה ולהראות סכיני לפני השחיטה לחכם, גם פה ק"ק ברלין ראה הרב המופלג הישיש והזקן אב"ד ור"מ נר"ו לגדור גדר לפני צאן קדשים שלא יסתאבו את נפשם ח"ו והסר המכשילה הזאת מישראל עד כי חדל לספור כי אין מספר.

ע"כ הירא וחרד מדבר ה' ויש בידו לתקן יראה שלא יתלה אשמו בראשו ואף במי שאין בידו למחות עכ"פ הרי בידו שלא לאכול בשר כי אם עפ"י תקנה הנ"ל, ואף שלא ימצא בשר לאכול אפי' בשבתות ובי"ט אל יקל בעבור זה ח"ו, דקרוב לודאי הוא שיאכל דבר איסור לפעמים. ע"כ ישים אל לבו שסופו יהי' תולע ורימה ובתכלית יהי' מרה, ע"כ אל יתבייש מפני אדם כו' ויקדש את עצמו במותר לו (יבמות ב.). ואז קדוש יאמרו לו מה קדוש לעולם קיים ויזכה בביאת ירושלים במהרה בימינו אמן סלה, עכ"ל.

ו) ולחיבת הקודש אעתיק דברים הנלהבים חוצבים להבות אש שנאמרו מפי הקדוש והטהור בעל ס' ברית מטה משה (אצל פיטו חד גדיא) וז"ל אות באות:

הנה הואיל ואתא לידן ענין זה באתי להזכיר מעון הרע הזה שעדיין הבשר בין שנינו שאכלנו נבילות וטריפות עד כה שהי' גודל המכשלה הזאת בישראל שהרבה שוחטים אין להם הרגשה והרבה מהם מקילין בדבר וממהרים לבדוק, ופשיטא לאחר שחיטה אינם בודקין הסכין רק דרך העברה בעלמא בלי כוונת הלב מחמת שמוכן לפניו הרבה לשחוט ואינו בכדי שיעשה בזמן קצר והמלאכה מרובה, ופשיטא מחמת שמייעפים ומיגיעים, ידיהם כבד עליהם לבדוק סכינם יפה, ושוחטים בסכין א' הרבה, עד כי חדל לספור, כי אין מספר מכל התלאות ומקרים רעים שקרו עד כה וגודל עוונותם ע"י שמחלו חכמים על כבודם והעמידו אותם על חזקתם דכל ישראל בחזקת כשרות עומדים מן הסתם (רמב"ם פ"ב מקידוש החדש ועוד) ועכשיו שאיתרע חזקתם, ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדיין לא נבנה בימינו והשכינה בגלות עדיין בעונינו וכאשר נמצאו כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע.

ואם יאמר האומר אם אלו יצאו מחזקתן, כל ישראל מי עומדין בחזקת היתר מ"מ למיחש מיהא בעי מחמת שצריך להיות מתון גדול ולדקדק היטב והמלאכה כבידה עליו, כאשר מצאנו שכולם אינן מדקדקין בעבור זה, ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרן קרוב הדבר לפשוט ולקלקל, ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם מדקדקין כ"ב וממהרים לשחוט, וקרוב לודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר.

ומי שיתמה בדבר ויאמר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה, בוודאי מנהג ומעשה אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר, מי יתן לנו לאכול בשר. אל-תקרי וישחטו אל

הקצב עושה יד אחת עם הרב או הקהלה - ועושים מה שרוצים

מעביד השוחט אינו הקהילה (כפי שהיה מלפנים באירופה. בהרבה מקומות אע"פ שמוסכם שהשוחט מנוי מטעם הקהלה, הקצב עושה יד אחת עם הרב או אם הקהלה וכן הם יכולים לפעול יותר אצל השוחטים. כי זה נראה כאילו יש כאן קהלה. והרב אינו עושה אודות זה כלום, כמו שאפשר לראות במכתב אחר של הרב פאדווא שאומר שאין לו שום שייכות, ורק הקהלה הם הבעלי בתים, ובמכתב השני הוא אומר שמתיר שחיתת הבאקס ורק זה מה שרוצים צער בעלי חיים/ניקעס ועל זה אין לו שום בעיות כו' עיי"ש), אלא בעל המשחטה המתייחס לשוחט כפי שהוא מתייחס לעובד פשוט, הוא קשור לעבודה בכל נפשו ומאוד.

חוץ מהבטחות לא נעשו!

ט. בשנים האחרונות שמענו דברי התעוררות שיעשו משהו נגד ההפקרות השוררת בשטח זה, אך חוץ מהבטחות, דברים ממשיים לא נעשו.

י. היות ולצבור הרחב לא ידוע מה קורה בשטח שחיתת הבשר שאנו אוכלים, מצאנו לנחון וראינו לעצמנו חובה לאסוף כל הפרטים ממה שבא לידנו כדי לפרט המצב בפרטות, דבר שהיו חייבים כבר לעשות מזמן (והגאון האדיר הרב רבי שמחה בונם ליבערמאן שליט"א עשה כבר בזה עבודה גדולה במסירות נפש ממש ביחד עם כל הרבנים בלונדון, אך לא נלקט הכל בשלימות [מפני הפחד] עד היום הזה).

הנה כתיב בפסוק (ויקרא יח, ה') אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, ויש לדייק שאמר לשון רבים אותם, וחי בהם. ואפשר לומר ע"ד שאחז"ל המתחיל במצוה אומרים לו גמור בלי הפסק, [שכל המתחיל במצוה ואחר גומרה נקראת על שם גומרה], ובמקום אחר אמרו (עה"פ ויקם משה את המשכן), אין המצוה נקראת אלא על מי שגומרה, (רש"י עקב ח' א' בשם המדרש, ועי"ע דעת זקנים מבעלי התוספות שם, סוטה י"ג:), [ועי"ע בספורנו בד"ה כל המצוה אשר וגו' דבר נפלא מאוד], ולאידך גיסא אמרו במקום אחר המתחיל דבר הוא העיקר (פס"ז שמות טו), וצ"ב דברי חכ"ל כי נראים כסתירה.

ואפשר לומר דמקודם רוצים חז"ל לעורר אותנו להתחיל המצוה שלא לעבור על "ושמרתם את המצות", אל תקרי המצות אלא המצוות (מכילתא), ואח"כ כשכבר עשה המצוה, אומרים לו לאדם אין המצוה נקראת אלא על מי שגומרה.

וזוהו שאמר הכתוב וחי בהם בלשון רבים, וכן אמר מקודם אשר יעשה אותם בלשון רבים, פי' שיעשה כל המצוה, בין ההתחלה ובין הגמר, שיגמור את כל המצוה ולא יספיק במה שהתחיל את המצוה, ואז יקרא על שמו, שעשה את המצוה בכל פרטיה, אשר יעשה אותם האדם וחי בהם.

דוגמא מהשחיתות והשוחטים מהעבר - ומהיום

בא וראה מה שקרה להדור הזה בעניני שחיטה, מבהיל הרעיון.

כמה שוחטים היו בעבר?

כמה שוחטים יש כהיום

בדור העבר היה בכל עיר וכפר קטן שוחט ושחיטה רב ות"ת, והי' פרנסה לכל אחד ואחד.

השוחט היה שוחט בהמה אחת או שלש בכל שבוע,

ובעיר גדולה קצת יותר.

הרב הי' יכול להיות נוכח בעת השחיטה, השחיטה היתה שחיטה מתונה. כמובן.

מה קרה להדור הזה?

כמה שוחטים היו לאחינו בני ישראל בדור העבר?

כמה שוחטים שוחטים כהיום על מקומם של

שוחטים ביוראפ?

התירוץ הוא כי בדור העבר היו לכלל ישראל יותר מחמשת אלפים שוחטים בכל העולם, כידוע. ולכולם הי' ב"ה פרנסה, והשחיטה היתה כשירה חוץ ממקומות שהרב לא הבין כלל מה שנעשה בעניני שחיטה, והיו יכולים להוביל אותם בהאף ("פירען ביי די נאז").

שוחט אחד ממלא מקום 500 שוחטים

הס"מ מעמיד שוחט בעיר מסטרא דילי המאכיל טריפות לרבים, וכולם נלכדו ברשתו

היום השוחט ממלא מקום 500 שוחטים מיוראפ, מבהיל הרעיון. וכמו כן הרב שנותן הכשר בסיטונות נותן הכשר כמו על אלף שוחטים מיוראפ, וכך שוחטים את כל העיר בבת אחת, כמו שמובא בתולדות יעקב יוסף בפרשת נשא ד"ה והעולה, וזל"ק:

בשם חכם אחד כי אתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך לפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אחד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסטרא דילי המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, ע"כ.

ואפשר לבאר קצת התחכמות היצה"ר, כי ביוראפ היה לו עבודה גדולה, לילך לחמשה אלפים שוחטים לפתות אותם שיאכילו טריפות, ולא הלך לו כל כך קל. אבל כעת הוא הולך רק לשוחט אחד השוחט במקום 500 שוחטים, ועבודתו נהי' הרבה קל ביותר.

וכך התחכם היצה"ר עם הרבנים ג"כ, שהלא הוא כבר זקן ואין לו כבר כל כך הרבה כוח. מה עשה הבעל דבר, הוא תכנן עצה יותר קלה, שהוא יקח רב אחד, ועל ידו נתפסת כל העיר.

וכך הוא עושה עם הרע-בנים, הוא לוקט ברשתו רב אחד גדול, שבכוחו לעקור כל הה' הלכות שחיטה, ותפס ברשתו את כל העיר, רח"ל.

אנו רואים היום שהעיתונים מבשרים שעירק הכינה הסם המסוכן הנקרא אנטראקסס, ושמו את זה בהרבה דברים כמו בקאסמעטיקס, אלקאהאל, ציגארעטן צינדער, פערפיום, מעדעצינען, ועוד.

וכמובא ברמב"ם הלכות תענית שעל כל צרה שלא תבא, צריכים לעשות חשבון הנפש. שזה לא מקרה ח"ו. כי אחרת, הפורעניות תהי' עוד יותר חזקה וגרוע ח"ו.

וצריכים לחשוב, בבחינת מדה כנגד מדה, שאולי כל זה מפני שלא שמנו לב שהשחיטה תהי' כהוגן?

הדור הצעיר כבר אינו יודע איך נראתה השחיטה בעבר

יא. דור הולך ודור בא, היהודים מאירופה שלפני מלחמת העולם השני' זוכרים עוד איך נראתה השחיטה בעבר, אבל הדור הצעיר אינו יודע דבר, לכן הקדשנו את זמננו ומרצנו (ומסירות נפש כידוע וד"ל) לחקור את הדבר עד הסוף.

המשך בעלון הבא